

MYROR OCH REUMATISM

Vi kan gräva i den medicinska skattkammare som finns i Kina och finna intressanta ämnen för vidare forskning och utprovning. Vi kan flytta fokus från användbara produkter som inte bör användas p.g.a. att de hotas av utrotning som tigerben, sjöhäst och noshörningshorn, till sådant som växer och frodas i mängder. Här hittar vi t.ex. myror som förresten var den siste kejsarens favoritämne att konversera om.

I ett nummer av tidningen Hälsa beskriver en man att han lindrar sin kroniska värk genom att sätta sig i en myrstack och bli biten. Detta kan tyckas plågsamt men han upplever inte boten värre än soten. Kineserna har för länge sedan funnit liknande medicinsk användning av myror, fast i mitt tycke på ett behagligare användningssätt. De intar myrorna i pulverform eller i medicinskt vin. De har på ett liknande sätt gjort med blodiglar. I gammal svensk tradition har man satt fast levande blodiglar på kroppen, medan man i Kina för att få liknande effekt av att lösa blodstas, intar ett avkok gjort på blodiglar, vilket jag skulle föredra.

Myrans medicinska effekt

Dr. Wu Zhicheng har blivit känd i Kina för sin forskning, flertalet publicerade artiklar och en stor klinisk erfarenhet av myrors effekt vid reumatoid artrit. Intas myror får man en medicinsk effekt. Njurarna och kroppen stärks, kyla t.ex. kyla-bi elimineras, muskler och senor slappnas av och blodcirkulationen förbättras. Vid reumatism lindrar myror smärtorna, stelhet i leder och svullnaderna kring lederna. Om man börjar behandlingen i ett tidigt skede kan reumatism kureras.

Dr. Wu

Dr. Wu lärde sig 1948 av lokalbefolkningen i Liaoning-provinsen att han kunde sterilisera soldaters sår med myror. Han gav också soldaterna torkade, pulvriserade myror i ris- eller hirsbrännvin, vilket hjälpte sårhäknings och lindrade smärtor.

Han har sedan dess behandlat över 50 000 reumatiker med myror och hans metod har spritts i Kina. 1997 samlas cirka 250 ton myror in per år. De dränks, torkas och skickas till Nanjing för preparering till medicin. Han använder nuförtiden myrpulver eller myrvin, som han själv dricker för att hålla sig ung.

Myranvändningen

Myran har använts medicinskt i Kina redan under Han-dynastin för cirka 2000 år sedan. Den rekommenderades då för att stärka skelettet och musklerna. Man kan tänka sig att de då fascinerades över hur starka myrorna är. Myran bär tyngder flera gånger tyngre än sin egen vikt, och med disciplin och målmedvetenhet lyfter han iväg detta lass en lång väg. Om myror är så starka borde de kunna användas till att bygga styrka, kan man tänka sig att man med kinesisk logik resonerade medan man prövade om teorin stämde med praktisk verklighet. Även Li Shizhen nämnde myrornas medicinska effekter. Dr. Wu säger att 95% av alla myrsorter går att använda, men inte illaluktande myror och gula myror. Den främsta sorten har han funnit i Guangxi-provinsen och det är den svarta myran (*polyrhachis vicina roger*), vilket förefaller logiskt då svart färg korresponderar med njurarna och skelett.

Protein, zink m.m.

Myror innehåller 40-50% protein samt vitamin B1 och B2 och E-vitamin. Myror innehåller också en stor mängd zink. De innehåller mer zink än någon annan växt eller djur man känner till. Dr. Wu tror att zink-mängden kan vara delförklaring till att myror lindrar reumatism, eftersom reumatism ofta är kopplat till zinkbrist. Jag anser själv att man också bör pröva att det inte är proteininnehållet som lindrar reumatismen, då ledbesvär kan vara förknippat med proteinbrist och att proteinbrist är vanligare i Kina än i Sverige.

I tidningen "Svenska ironman" beskriver man fascinationen över myrans extrema styrka och man har funnit ett ämne som kan bidra till den. Isoinokosteron (alt. 20-hydroxyecdysteron) är ett tillväxthormon som är viktigt för myror och faktiskt helt nödvändigt för dess överlevnad. Forskning om isoinokosteron från 1963 och framåt har visat att det kan stimulera proteinsyntesen i muskler och nervvävnad, stabilisera blodsockret (det förhindrar både för höga blodsockerhalter och för höga insulinhalter), vara kolesterolsänkande, leverskyddande, motverka hjärtarytmi och ateroskleros genom dess stabiliserande effekt på cellmembran och dess cirkulationsfrämjande effekt. Isoinokosteron har smärtlindrande, antiinflammatoriska och antioxidativa effekter samt är främjande för huden.

Det framgår inte om intag av myror ger tillskott eller stimulerar syntes av isoinokosteron, och i så fall vilka mängder, men det låter som om detta var ett ämne som också kan ge delförklaringar till de medicinska effekter som myran har enligt TKM.

Förhoppningsvis kan framtida forskning utröna hur pass bra det är att som Mowgli förskräckt frågade; "ÄTA MYROR?"